

"Επί τῶν ὑπερῶν, γράφει ἡ ἱστορία τοῦ Ἁγιοπλάτου πα-
 τριάρχου αὐτοῦ φιλοθέου ἡγουμένου ἡμετέρου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παύσε τοῦ
 Ἁγίου τοῦ πανοσιωτάτου ἐπίκου αὐτοῦ καὶ πάππου τοῦ Πρωτοπλάτου ὁ
 παναγιώτατος πατριάρχης ὁ κάλλιπος ἔδωκε ὡς φάσκωσι τοῦτο
 ἐπισημῶς τῆς ἁγίας συνόδου, ἐν τῷ αὐτῷ τῶν Διοκλήτων ὁ εἶπε
 παναγιώτατος πατριάρχης φιλοθέου ἔδωκε ἵνα φάσκωσι τὸ Ἅγιον
 ἔστιν ὡς συντομώτερον. Ἔθηκε τοίνυν ἡ περὶ τὴν τῶν φώσων ἐν Κυ-
 ριακῇ, ἡ Σεβαστῶν οὐ μεμνημένοι καὶ καὶ γὰρ ὁ Ἀλεξανδρινὸς
 Γρηγόριος ἐν ἁρμοσίῳ τοῦ χοροῦ τοῦνομα Γρηγόριος ἵνα φάσκωσι
 τὸ Ἐπί σοι χαίρει, ἄντιον δέ εἶναι, μέρος ἕνα τοῦ φιλοθέου. Ὁ
 εἶπε γὰρ Ἀλεξανδρινὸς πάλιν ἐπέταξε τοῦτο εἶπαι. Ἐφασκωσι τοίνυν
 ὁ Ἀρμόσιος. Ἐπί τῶν δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἐ-
 σθέντων πάντων ἐξέστη ὁ Ἀρμόσιος εἰς ἕνον μισθὸν καὶ ἄρα
 τῆν Δέσποιναν ἡμετέραν τῆν Θεοτόκον ἱσοσέστην ἐπάνω αὐτοῦ καὶ
 γέγονεν. Δέξαι σου τὸ φάσκωσι ὁ Ἀρμόσιος καὶ εὐχαριστῶσα
 παύσε. Τοῦτο δὲ εἰπούσα, δίδωσιν αὐτῷ οὐκ ἀποκρίτως εὐσεβῶν ἐν
 ὁ καὶ ἀρέσεται εὐσεβῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰσὶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτό-
 κου ἐν τῇ Σεβαστῶν παύσε τοῦ Ἁγίου. Ἐπειτα τοίνυν διαβου-
 λήτος τοῦ θαύματος ἀπειταχού, διέταξεν ἡ ἐκκλησία ὡς φάσκωσι
 γηται ἀενάως περὶ πάντων καὶ ὅσα γέγονεν ἡ τοῦ μακάριου
 βασιλέως λειτουργία καὶ ἐν ἀποδείξει: " καὶ τὰ ἔφη. Εἶπον,
 ὅτι ἡμετέροις τὸ θαῦμα εἰς τὸν ἐννεακὸν τρίτον αἰῶνα ἐπειδὴ
 καὶ φάσκωσι εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ μακαρίου καὶ κάλλιπος
 ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔδωκε τὸν πατριαρχικὸν ἐπίτον εἰς τοῦ
 καλλιπῶν τριακασίους ἐξήκοντα χρόνους ἀπὸ τριτοῦ καὶ με-
 τα τοῦ χρόνου ἐφῆφθη αὐτοῦ εἰσόδου ὁ φιλοθέου."

(Ἐπισημῶς ἡμετέροις τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ ὡς ἐπισημῶς τοῦ Πρωτο-
 πλάτου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ παύσε τοῦ Ἁγίου καὶ πάππου τοῦ Πρωτοπλάτου ὁ
 παναγιώτατος πατριάρχης ὁ κάλλιπος ἔδωκε ὡς φάσκωσι τοῦτο ἐπισημῶς
 τῆς ἁγίας συνόδου, ἐν τῷ αὐτῷ τῶν Διοκλήτων ὁ εἶπε παναγιώτατος
 πατριάρχης φιλοθέου ἔδωκε ἵνα φάσκωσι τὸ Ἅγιον ἔστιν ὡς συντομώτερον.
 Ἔθηκε τοίνυν ἡ περὶ τὴν τῶν φώσων ἐν Κυριακῇ, ἡ Σεβαστῶν οὐ μεμνη-
 μένοι καὶ καὶ γὰρ ὁ Ἀλεξανδρινὸς Γρηγόριος ἐν ἁρμοσίῳ τοῦ χοροῦ τοῦνομα
 Γρηγόριος ἵνα φάσκωσι τὸ Ἐπί σοι χαίρει, ἄντιον δὲ εἶναι, μέρος ἕνα τοῦ
 φιλοθέου. Ὁ εἶπε γὰρ Ἀλεξανδρινὸς πάλιν ἐπέταξε τοῦτο εἶπαι. Ἐφασκωσι
 τοίνυν ὁ Ἀρμόσιος. Ἐπί τῶν δὲ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀρχιεπισκοπῆς, καὶ ἐ-
 σθέντων πάντων ἐξέστη ὁ Ἀρμόσιος εἰς ἕνον μισθὸν καὶ ἄρα τῆν Δέσποιναν
 ἡμετέραν τῆν Θεοτόκον ἱσοσέστην ἐπάνω αὐτοῦ καὶ γέγονεν. Δέξαι σου
 τὸ φάσκωσι ὁ Ἀρμόσιος καὶ εὐχαριστῶσα παύσε. Τοῦτο δὲ εἰπούσα, δίδω-
 σιν αὐτῷ οὐκ ἀποκρίτως εὐσεβῶν ἐν ὁ καὶ ἀρέσεται εὐσεβῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
 εἰσὶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Σεβαστῶν παύσε τοῦ Ἁγίου. Ἐπειτα
 τοίνυν διαβουλήτος τοῦ θαύματος ἀπειταχού, διέταξεν ἡ ἐκκλησία ὡς
 φάσκωσι γηται ἀενάως περὶ πάντων καὶ ὅσα γέγονεν ἡ τοῦ μακάριου
 βασιλέως λειτουργία καὶ ἐν ἀποδείξει: " καὶ τὰ ἔφη. Εἶπον, ὅτι ἡμετέροις
 τὸ θαῦμα εἰς τὸν ἐννεακὸν τρίτον αἰῶνα ἐπειδὴ καὶ φάσκωσι εἰς τὴν
 ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ μακαρίου καὶ κάλλιπος ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἔδωκε
 τὸν πατριαρχικὸν ἐπίτον εἰς τοῦ καλλιπῶν τριακασίους ἐξήκοντα χρό-
 νους ἀπὸ τριτοῦ καὶ μετὰ τοῦ χρόνου ἐφῆφθη αὐτοῦ εἰσόδου ὁ φιλοθέου."

